

Ευρωπαϊκή Οδηγία υπ'Αριθμ. 31968L0360

Οδηγία 68/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968
περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη
διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών
τους στο εσωτερικό της Κοινότητας

Αποφασίζουμε:

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των Κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

την συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 49,

την πρόταση της Επιτροπής,

την γνώμη της Συνελεύσεως(1),

την γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής(2),

Εκτιμώντας:

ότι ο Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968(3), καθόρισε τις διατάξεις που ρυθμίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας- ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να ληφθούν, όσον αφορά την κατάργηση των υφισταμένων ακόμη περιορισμών στον τομέα της διακινήσεως και διαμονής στο εσωτερικό της Κοινότητας, μέτρα που να ανταποκρίνονται στα δικαιώματα και στις ευχέρειες που αναγνωρίζονται από τον εν λόγω Κανονισμό στους υπηκόους κάθε Κράτους μέλους που διακινούνται προκειμένου να ασκήσουν μισθωτή δραστηριότητα και στα μέλη των οικογενειών τους-

ότι με την εφαρμοστέα ρύθμιση ως προς τη διαμονή πρέπει η κατάσταση των εργαζομένων των άλλων Κρατών μελών και των μελών της οικογενείας τους, να προσεγγίζει κατά το μέτρο του δυνατού εκείνη των ημεδαπών-

ότι ο συντονισμός των ειδικών μέτρων για την διακίνηση και την διαμονή αλλοδαπών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας αποτελεί αντικείμενο της οδηγίας του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964(4), που εθεσπίσθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 56, παράγραφος 2 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα Κράτη μέλη καταργούν, υπό τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία τους περιορισμούς στη διακίνηση και διαμονή των υπηκόων των εν λόγω Κρατών και των μελών της οικογενείας τους επί των οποίων εφαρμόζεται ο Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68.

Άρθρο 2

1. Τα Κράτη μέλη αναγνωρίζουν στους υπηκόους που αναφέρονται στο άρθρο 1 το δικαίωμα να εγκαταλείπουν την επικράτειά τους προκειμένου να αναλάβουν μισθωτή δραστηριότητα και να την ασκούν στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με απλή επίδειξη δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου εν ισχύ. Τα μέλη της οικογενείας απολαύουν του ίδιου δικαιώματος όπως και ο υπήκοος από τον οποίο εξαρτώνται.

2. Τα Κράτη μέλη εκδίδουν ή ανανεώνουν στους υπηκόους αυτούς, σύμφωνα με την νομοθεσία τους, δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο που αναγράφει ιδίως την ιθαγένειά τους.

3. Το διαβατήριο πρέπει να ισχύει τουλάχιστον για όλα τα Κράτη μέλη και για τις μεταξύ αυτών ευρισκόμενες χώρες απ' ευθείας διελεύσεως. Αν το διαβατήριο αποτελεί το μόνο έγγραφο για την νόμιμη έξοδο από την χώρα, η διάρκεια της ισχύος του δεν δύναται να είναι μικρότερη των πέντε ετών.

4. Τα Κράτη μέλη δεν δύνανται να επιβάλουν στους υπηκόους που αναφέρονται στο άρθρο 1, θεώρηση εξόδου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση.

Άρθρο 3

1. Τα Κράτη μέλη επιτρέπουν στα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 1 την είσοδο στην επικράτειά τους με απλή επίδειξη δελτίου ταυτότητας ή διαβατηρίου εν ισχύ.

2. Δεν δύναται να επιβληθεί θεώρηση εισόδου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση εκτός αν πρόκειται για τα μέλη της οικογενείας, τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια Κράτους μέλους. Τα Κράτη μέλη παρέχουν στα πρόσωπα αυτά κάθε διευκόλυνση για την λήψη των αναγκαίων θεωρήσεων.

Άρθρο 4

1. Τα Κράτη μέλη αναγνωρίζουν το δικαίωμα διαμονής στην επικράτειά τους στα αναφερόμενα στο άρθρο 1 πρόσωπα τα οποία είναι σε θέση να προσκομίσουν τα έγγραφα που απαριθμούνται στην παράγραφο 3.

2. Το δικαίωμα διαμονής βεβαιώνεται με έγγραφο το οποίο καλείται 'αδεια διαμονής υπηκόου Κράτους μέλους της ΕΟΚ'. Το έγγραφο αυτό πρέπει να περιέχει μνεία ότι εξεδόθη κατ' εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και των διατάξεων που θεσπίσθησαν από τα Κράτη μέλη κατ' εφαρμογή της παρούσης οδηγίας.

Το κείμενο της μνείας αυτής ευρίσκεται σε παράρτημα της παρούσης οδηγίας.

3. Για την έκδοση της αδείας διαμονής υπηκόου Κράτους μέλους της ΕΟΚ τα Κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν την προσκόμιση μόνο των εγγράφων που απαριθμούνται κατωτέρω:

- από τον εργαζόμενο:

α) το έγγραφο με το οποίο εισήλθε στην επικράτειά τους-

β) μία δήλωση προσλήψεως του εργοδότη ή ένα πιστοποιητικό εργασίας-

- από τα μέλη της οικογενείας:

γ) το έγγραφο με το οποίο εισήλθαν στην επικράτεια-

δ) έγγραφο εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή του Κράτους καταγωγής ή προελεύσεως που να αποδεικνύει το συγγενικό τους δεσμό-

ε) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2 του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, έγγραφο εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή του Κράτους καταγωγής ή προελεύσεως που να πιστοποιεί ότι τα εν λόγω πρόσωπα συντηρούνται από τον εργαζόμενο ή ζουν μαζί του υπό την αυτή στέγη στην χώρα

αυτή.

4. Σε μέλος της οικογενείας που δεν έχει την ιθαγένεια Κράτους μέλους χορηγείται έγγραφο διαμονής της ίδιας ισχύος με αυτό που χορηγείται στον εργαζόμενο από τον οποίον εξαρτάται.

Άρθρο 5

Η εκπλήρωση των διατυπώσεων για την απόκτηση της αδειάς διαμονής δεν δύναται ν' αποτελέσει εμπόδιο στην άμεση εκτέλεση των συμβάσεων εργασίας που έχουν συνάψει οι αιτούντες.

Άρθρο 6

1. Η άδεια διαμονής:

α) πρέπει να ισχύει για ολόκληρη την επικράτεια του Κράτους μέλους που την έχει εκδώσει-

β) πρέπει να έχει διάρκεια ισχύος τουλάχιστον πέντε ετών από της ημερομηνίας εκδόσεως και να είναι αυτομάτως ανανεώσιμη.

2. Διακοπές διαμονής που δεν υπερβαίνουν τους έξη συνεχείς μήνες καθώς και απουσίες λόγω εκπληρώσεως στρατιωτικών υποχρεώσεων δεν θίγουν την ισχύ της αδειάς διαμονής.

3. Όταν ο εργαζόμενος απασχολείται για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών και μικρότερη του έτους σε εργοδότη του Κράτους υποδοχής ή εργάζεται για λογαριασμό προσώπου που παρέχει υπηρεσίες, το Κράτος μέλος υποδοχής του χορηγεί προσωρινό τίτλο διαμονής του οποίου η ισχύς δύναται να περιορίζεται στην προβλεπόμενη διάρκεια της απασχολήσεως.

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, περίπτωση γ), προσωρινός τίτλος διαμονής χορηγείται επίσης στον εποχιακά εργαζόμενο που απασχολείται για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών. Η διάρκεια της απασχολήσεως πρέπει να αναγράφεται στα έγγραφα που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, περίπτωση β).

Άρθρο 7

1. Η εν ισχύ άδεια διαμονής δεν δύναται να αφαιρεθεί από τον εργαζόμενο από μόνο το γεγονός ότι δεν απασχολείται πλέον, είτε διότι κατέστη προσωρινά ανίκανος προς εργασία λόγω ασθένειας ή ατυχήματος είτε διότι είναι ακούσια άνεργος και έχει πιστοποιηθεί τούτο δεόντως από το αρμόδιο γραφείο απασχολήσεως εργατικού δυναμικού.

2. Κατά την πρώτη ανανέωση, η διάρκεια ισχύος της αδειάς διαμονής δύναται να περιορισθεί, χωρίς να δύναται να είναι μικρότερη των δώδεκα μηνών, αν ο εργαζόμενος είναι ακούσια άνεργος στο Κράτος υποδοχής για δώδεκα και πλέον συνεχείς μήνες.

Άρθρο 8

1. Τα Κράτη μέλη αναγνωρίζουν το δικαίωμα διαμονής στην επικράτειά τους χωρίς να εκδώσουν άδεια διαμονής:

α) στον εργαζόμενο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα όταν η διάρκειά της δεν προβλέπεται να είναι μεγαλύτερη των τριών μηνών. Το έγγραφο με το οποίο ο ενδιαφερόμενος εισήλθε στην επικράτεια και μία δήλωση του εργοδότη για την προβλεπόμενη διάρκεια απασχολήσεώς του αρκούν για να καλύψουν την διαμονή του- ωστόσο, η δήλωση του εργοδότη δεν απαιτείται για τους εργαζομένους που εμπίπτουν στις διατάξεις της Οδηγίας του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί πραγματοποιήσεως της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις μεσολαβητικές δραστηριότητες του εμπορίου, της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας(5).

β) στον εργαζόμενο ο οποίος, αν και έχει την κατοικία του στην επικράτεια Κράτους μέλους όπου επιστρέφει κατ' αρχήν καθημερινά ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα, απασχολείται στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους. Η αρμόδια αρχή του Κράτους στο οποίο απασχολείται δύναται να χορηγήσει στον εργαζόμενο αυτόν ειδική άδεια που να ισχύει για πέντε έτη και να είναι αυτομάτως ανανεώσιμη-

γ) στον εποχιακά εργαζόμενο, ο οποίος έχει σύμβαση εργασίας θεωρημένη από την αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου έρχεται να ασκήσει τη δραστηριότητά του.

2. Σε όλες τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές του Κράτους υποδοχής δύνανται να απαιτήσουν από τον εργαζόμενο να γνωστοποιεί την παρουσία του στην επικράτεια.

Άρθρο 9

1. Τα έγγραφα διαμονής που χορηγούνται στους υπηκόους Κράτους μέλους της ΕΟΚ και που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία εκδίδονται και ανανεώνονται ατελώς ή αντί καταβολής ποσού μη υπερβαίνοντος τα δικαιώματα και τέλη που απαιτούνται για την έκδοση δελτίων ταυτότητας στους ημεδαπούς.

2. Οι θεωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 8 παράγραφος 1, περίπτωση γ) χορηγούνται ατελώς.

3. Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να απλουστεύσουν κατά το δυνατόν περισσότερο τις διατυπώσεις και τις διαδικασίες αποκτήσεως των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 10

Τα Κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις της παρούσης οδηγίας μόνο για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας.

Άρθρο 11

1. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος που αναφέρονται στους εργαζόμενους αναγνωρισμένης ειδικεύσεως στα επαγγέλματα άνθρακος και χάλυβος, ούτε τις διατάξεις της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας που αναφέρονται στην κατάληψη θέσεων ειδικευμένου προσωπικού στον πυρηνικό τομέα, ούτε τις διατάξεις που εθεσπίσθησαν κατ' εφαρμογή των συνθηκών αυτών.

2. Εν τούτοις, η παρούσα οδηγία ισχύει για τις κατηγορίες εργαζομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και στα μέλη της οικογενείας τους, κατά το μέτρο που η νομική τους κατάσταση δεν ρυθμίζεται από τις προαναφερθείσες συνθήκες ή διατάξεις.

Άρθρο 12

1. Τα Κράτη μέλη θέτουν εν ισχύ τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός εννέα μηνών από της κοινοποίησής της. Ενημερώνουν αμέσως περί αυτού την Επιτροπή.

2. Γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις τροποποιήσεις που επιφέρουν στις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να απλουστεύσουν τις διατυπώσεις και τις διαδικασίες εκδόσεως των εγγράφων που απαιτούνται ακόμη για την έξοδο, είσοδο και διαμονή των εργαζομένων και των μελών της οικογενείας τους.

Άρθρο 13

1. Η οδηγία του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 1964, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και διαμονή των εργαζομένων των Κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας(6) εξακολουθεί να ισχύει μέχρις ότου τα Κράτη μέλη εκτελέσουν την παρούσα οδηγία.

2. Οι τίτλοι διαμονής που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της αναφερομένης στην παράγραφο 1 οδηγίας, και που είναι εν ισχύ κατά τον χρόνο εκτελέσεως της παρούσης οδηγίας, διατηρούν την ισχύ τους μέχρι την προσεχή λήξη τους.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στο Λουξεμβούργο στις 15 Οκτωβρίου 1968.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. SEDATI

(1) ΕΕ αριθ. 268 της 6.11.1967, σ. 9.

(2) ΕΕ αριθ. 298 της 7.12.1967, σ. 10.

(3) ΕΕ αριθ. Ν 257 της 19.10.1968, σ. 2.

(4) ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964, σ. 850/64.

(5) ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964 σ. 869/64.

(6) ΕΕ αριθ. 62 της 17.4.1964, σ. 981/64.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κείμενο της μνείας που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2:

'Η παρούσα άδεια εκδίδεται κατ' εφαρμογή του κανονισμού του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 της 15ης Οκτωβρίου 21968 και των διατάξεων που θεσπίσθηκαν εις εκτέλεση της οδηγίας του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού, ο κάτοχος της παρούσης αδείας έχει το δικαίωμα να αναλαμβάνει και να ασκεί μισθωτές δραστηριότητες στην...(1) επικράτεια με τις ίδιες προϋποθέσεις όπως και οι...(2) εργαζόμενοι'

(1) Βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, λουξεμβουργιανή, ολλανδική, ανάλογα με την χώρα που εκδίδει την άδεια.

(2) Βέλγοι, Γερμανοί, Γάλλοι, Ιταλοί, Λουξεμβουργιανοί, Ολλανδοί, ανάλογα με την χώρα που εκδίδει την άδεια.

Βρυξέλλες, 1968-10-19